

få hr. Søren Søndergaard til at forholde sig til det faktum, at Saddam Hussein er væk som leder i Irak. Hvordan forholder hr. Søren Søndergaard sig egentlig til det?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det faktum, at Saddam Hussein er væk som leder af Irak, er jo strålende. Problemet er så bare alle de andre problemer, der er skabt, der gør, at man risikerer at få en af samme støbning i stedet for eller få et regime, der er lige så slemt.

Det var også vidunderligt, da shahen forsvandt i Iran. Det var ikke særlig godt, det, der kom i stedet. Derfor handler det jo om, at man ikke bare er i stand til at fjerne én leder, men at man også er i stand til at føre en politik, der sætter noget bedre i stedet. Og den metode, som hr. Jens Rohde har anvist, har ikke været i stand til på nuværende tidspunkt at sætte noget bedre i stedet, desværre.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu overværede hr. Søren Søndergaard jo så ikke pressemødet med den irakiske udenrigsminister, og det er måske derfor, hr. Søren Søndergaard ikke er klar over, at i Irak er opfattelsen måske en noget andet end den, hr. Søren Søndergaard giver udtryk for.

Så må man jo bare stille spørgsmålet: Hvad er alternativet?

Hvis det er sådan, at hr. Søren Søndergaard mener, at det er glimrende, at Saddam Hussein er væk – lad os antage, at det står til troende – hvad har så været oppositionens alternativ? Hvad er Enhedslistens alternativ?

Det eneste, vi hører, er, at man står her og kommer med en masse angreb på regeringen, en masse angreb på koalitionen, en masse angreb på den politik, der er blevet ført, men man har aldrig nogen sinde selv fremlagt et alternativ.

Kan vi ikke godt prøve at få nogle svar på det fra hr. Søren Søndergaard?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først og fremmest tror jeg ikke, at hr. Jens Rohde aner noget om, hvad der er stemningen i Irak.

Hr. Jens Rohde har formentlig de samme opinionsundersøgelser, som jeg har, der viser, at 70 pct. af befolkningen, tror jeg det er, har den opfattelse, at situationen er bedre eller meget bedre, end den var før. Ja, det er klart, for hvad var

der før? Da var der en inhuman, bestialsk sanktionspolitik over for Irak, der betød, at hundredtusindvis af irakiske børn blev slået ihjel. Hvem havde ansvaret for den politik?

Jeg kan da i hvert fald sige, at et af de alternativer, som Enhedslisten fremlagde bl.a. sammen med SF, var forslaget om at ophæve den sanktionspolitik, som tvang den irakiske befolkning fuldstændig i knæ. I stedet for at give dem styrke til at bekæmpe Saddam Hussein tvang den befolkningen i knæ.

Men hvem var det, der ønskede at fastholde den sanktionspolitik? Hvem var det, der ønskede, at folk skulle gå mange kilometer for at få adgang til rent drikkevand, hvis de overhovedet kunne få det? Hvem var det, der fastholdt den politik? Det var hr. Jens Rohde og hr. Jens Rohdes parti, som herinde i Folketinget stemte imod, da vi fremsatte et andet forslag.

Dermed har jeg også sagt lidt om, hvad der var alternativet, men det var ikke et alternativ, som hr. Jens Rohde syntes om. Det må vi jo bare konstatere.

(Kort bemærkning).

Søren Gade (V):

Nu har vi så hørt hr. Søren Søndergaard tale meget om masseødelæggelsesvåben. Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at regeringen og Folketinget ikke traf beslutningen at indgå i Irakkolitionen på baggrund af masseødelæggelsesvåben. Det er rigtigt, at det var oppe at vende i offentligheden, men det var jo ikke det, vi regerede på i Folketinget, det gjorde vi på beslutningsgrundlaget.

Men jeg synes, det er tankevækkende at høre hr. Søren Søndergaards omsorg for Saddam Hussein, den folkeretlige beskyttelse af Saddam Hussein. Jeg synes måske, det kunne være lidt mere på sin plads at høre lidt om massegrave, om menneskerettigheder.

Kl. 14.45

Hvor er hr. Søren Søndergaards empati for de mennesker, som led igennem rigtig mange år under Saddam Hussein, og de 60.000 irakere, der døde hvert eneste år, indtil vi fik tyrannen Saddam Hussein fjernet? Hvor er empatien for irakerne i den debat, vi har her i dag?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan sige, at den startede lang tid, før de fleste medlemmer af Venstre begyndte at interessere sig for sagen.